

Indsigelse til affaldsplan for Vordingborg Kommune 2014-2024

”Der findes ikke affald – kun ressourcer” er et godt udgangspunkt for affaldsplanlægning.

Denne indstilling har igennem tiderne i øvrigt altid været gældende, kunne man ikke selv finde en måde at anvende sine restprodukter på, var der ofte andre der kunne finde en levevej ud af at samle et restprodukt sammen til en bestemt udnyttelse.

Men for en 1½ menneskealder siden gik der også politik i affald, og befolkningens egen måde at løse problemerne på blev skrottet.

Nu var visdommen, at så meget som muligt skulle brændes. Så i øjeblikket tårner forbrændingsanlæggene sig op i landskabet, på samme måde som domkirkerne i middelalderen.

Producerer vi ikke affald nok, hænder det, at vi må hente noget udenlands for at holde afbrændingsanlæggene kørende.

Vi må have dette i tankerne, når en nye planer på området skal laves.

Da der er gået politik i affald, må et omfattende materiale udarbejdes, som ganske få orker at sætte sig ind i. Selv ikke de politikere der formelt har fået ansvaret for gennemførelsen.

Affald, som tidligere generationer har forstået at udnytte direkte (og hvor markedet tog sig af resten og derved gled naturligt ind i nye små kredsløb), har nu fået opbygget sin egen verden som kun eksisterer pga. overdreven politisk aktivisme og et alt for svagt civilsamfund. Bæredygtigt er det i hvert fald ikke.

Hvis man skal prøve at se lidt positivt på det, er målsætningen om den skitserede affaldspyramide et skridt i den rigtige retning. Men at man udleder deraf, at alt organisk affald skal indsamles er en misforståelse, og det er jo den væsentligste ændring fra nuværende ordning.

Gældende jura.

Men ligegyldigt hvor gode argumenter der kan fremføres for det ene eller det andet synspunkt, så overtrumfer juraen alt andet, når så stort et embedsværk og eksterne rådgivningsfirmaer er indblandet.

Der henvises flere steder til EU direktiver.

Den overordnede regel understreges her flere steder, at det er ”forureneren betaler-princippet”

Der er 2 forhold omkring ”forureneren betaler princippet” der er vigtig her.

1. Dels kan de enkelte husstande have meget forskellig mængder af affald, der gør at dette princip længe har været krænket. Nogen har brug for en ugentlig tømning, andre foretager en effektiv kildesortering, så der kan gå flere år imellem før der er behov for en tømning. Der vil således være tale om krydssubsidiering, som faktisk ikke er tilladt, selvom myndighederne benægter

dette.

2. Men det vigtigste ved ”forureneren betaler princippet” er, at en hel anden motivation for ressourcebevidsthed opstår, og fokus bliver meget mere direkte rettet imod hvor affaldsproblemerne faktisk opstår.

”Økonomiske instrumenter kan spille en afgørende rolle for at nå målene for affaldsforebyggelsen og -håndteringen. Affald har ofte værdi som ressource, og en mere vidtgående anvendelse af økonomiske instrumenter vil muligvis kunne maksimere miljøfordelene. ...” Citat EU direktiv 2008/98/EF (42)

En vigtig bog

En analyse af [affaldssektorens politiske organisering](#) er foretaget af Jørgen Grønnegård Christensen (f. 1944 cand. pol., professor i offentlig forvaltning ved institut for Statskundskab, Århus Universitet.) Jeg vil sige at det er pligtlæsning hvis man vil bidrage med noget konstruktivt til kommende affaldsplan. Derfor har jeg for nemheds skyld kopieret de sidste afsnit af bogen, så man hurtigt kan få indblik i hans vægtige argumenter.

En interessant iagttagelse er, at da Miljøministeriet i starten, af de øvrige ministerier blev betragtet lidt af en opkomling og derved havde vanskeligt ved at få fodfæste, skabte det alliancer med bl.a. Kommunerens Landsforening og grønne organisationer. Miljøministeriet fik derved en platform og alliancepartnere, hvor man gensidig begunstiger hinanden med magt og indflydelse. En form for gøgeungeeffekt, men med manglende demokratisk kontrol til følge.

Min konklusion:

1. En central opsamling af organisk affald vil være ganske overflødig og misbrug af ressourcer, kun en form for beskæftigelsesterapi. Dette siger jeg med over 20 års erfaring uden kommunal renovationsspend og afhentning.
2. Der henvises til at EU direktiver er grundlaget for ny affaldsplanlægning, derfor skal den vigtigste regel derfra ”forureneren betaler princippet” overholdes. Det vil udelukke ensartede gebyrer, da man ikke kan belaste forskellige grupper ens. Vi vil også hurtigere og mere effektivt komme i mål med mantraet at der ikke findes affald – kun ressourcer.
3. Monopolet og affaldskartellet skal brydes så ressource- og effektivitetsgevinster fremmes. Derfor skal private også have mulighed for at byde ind på affaldsopgaven. Det ses i øvrigt som en meget normal foranstaltning i EU's affaldsplan fra 2008. Måske er det kun i Danmark man har så lukkede og uigennemskuelige affaldssystemer, takket være et magtfuldt Miljøministerium.

Vordingborg den 18/6-2014

sign. Jørn Rasmussen